

't Sprookje van de Male is uit

Alle Oostendenaars hebben zich steeds één gevoeld met de lijn Oostende-Dover, sinds vorig jaar Oostende-Ramsgate. Men sprak wel van de veerdienst, de pakketboten of de Oostende-Doverschepen, maar steeds was er iets waar de Oostendenaar naar opkeek.

Wij herinneren ons nog allen de mooie affiches die gedurende een eeuw lang voor de sierlijke en toen snelle maalboten ontworpen werden en in alle stations, toeristische diensten en hotels uithingen. We zien nog steeds op een paar zijmuren van boerderijen die langs de spoorlijn Oostende-Brussel tegen de grote geschilderde publiciteit van deze lijn. Men kon er niet naast kijken.

Zwaaien naar de male

De in- of uitvarende maalboten, gezien van op de zee-dijk of het staketsel, was altijd een mooi beeld; zowel bij mooi weer als bij storm kreeg het schip de verdiende aandacht.

Kinderen die iedere dag van de vakantie op het strand speelden, wisten dat hun ouders rond 16 u. zouden roepen: „Spoed je, want de male is daar en laat ons in zee baden

In 1908 was er een drukte van jewelste bij de aankomst van de „Leopold II”.

om naar de male te kunnen zwaaien”. Het ging hier om het schip dat de haven kwam binnenvaren en voor het grote strand een draaiende beweging maakte en achterwaarts de havengeul binnenvaarde. Het zwenken of 'zwaaien' had voor gevolg dat gedurende enkele minuten grote golven kwamen aangerold waarin het heel plezierig duiken of springen was. Het was een spel dat bij mooi weer elke dag opnieuw begon, tot groot jolijt van jong en oud.

Ook heeft de maaldienst zich zowel in de Eerste als in de Tweede Wereldoorlog inge-

zet om zoveel mogelijk vluchtelingen naar Engeland te brengen. En de geschiedenis van onze kleine vloot onder de oorlog is al het schrijven waard. We denken hierbij aan de „Jan Breydel” en de „Marie-Henriette”, die in W.O. I als hospitaalschip dienst deden of aan de „Prins Albert” die als bevoorradingschip op heel wat zeeën werd ingezet en vlot uit W.O. II terugkwam, terwijl de „Prince Léopold” in juli 1944 getorpedeerd werd. De „Prince Philippe” was al in 1941 gezonken na een aanvaring en de „Prinses Astrid” liep na de oorlog, in 1949, op een mijn.

staatsschepen, plezierboten en jachten, Oostende een zekere fierheid gaf.

Ook herinneren we ons de mooie schoolreisjes die we met de male van Oostende langs de Schelde naar Antwerpen maakten; dit gebeurde als de pakketboot naar Hoboken moest om er te worden nagezien.

En nu? Niets meer van dit alles. De postzegelliefhebbers hadden gehoopt op een mooie zegel „Oostende-Dover 150 jaar”. Het heeft niet mogen zijn, want het is nu wel al twee jaar dat de RMT Ramsgate aandoet, maar het is en blijft een ramp voor Oostende.

Na 150 jaar...

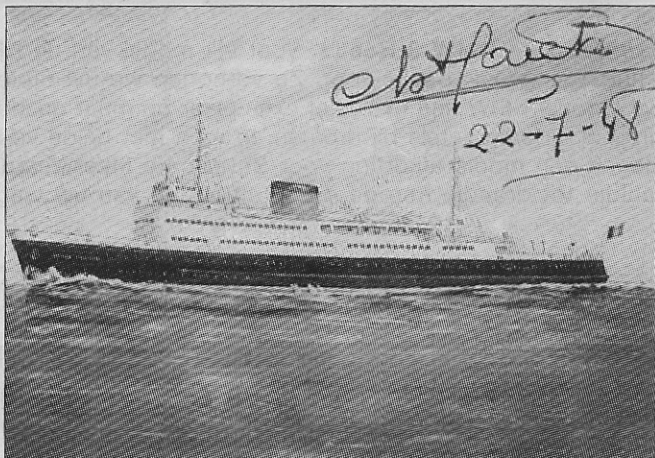
Jarenlang hebben we duizenden Britten weten het kanaal oversteken met onze maalboten. Het mochten toeristen, zakenlui of Britse voetbalsupporters zijn, steeds viel er voor het personeel iets speciaal te beleven. In volle seizoen deed één schip soms twee soms twee heen- en terugvaarten. En steeds waren er dan meer dan 1200 passagiers aan boord.

We herinneren ons ook nog als echte Oostendenaar het mooie beeld van de maalboot, die met vele vlagjes versierd, de dag van de zeewijding tussen de vele vissersschepen,

Herinneringen

Treurig bekijken we nog eens enkele prentkaarten van vroegere maalboten en de reeks van drie mooie postzegels die in 1946 werd uitgegeven ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de lijn Oostende-Dover. Ook blijven er de vele boeken die over deze befaamde zeevaartlijn verschenen.

Tot slot nog dit: in het heemmuseum „De Plate” is sedert meerdere jaren een hoekje voorbehouden voor de geschiedenis van „Oostende-Dover”.

Ch. Haeck was gedurende vele jaren commandant op de maalboten en maakte van de „Koning Albert” destijds een mooi schilderij.